

Ille revertēbat properans
 Navigio infans o, sponsam ducturus ad aram.
 Insula, quān petit, oceano jam surgere cepit,
 Ingruit obscura subito de nube procella,
 Obruit atque omnes eum nave voragine ponti.
 Spes quam vana fuit! periit sic

Quoniam Musa modo lugens, fortissime *Welsford*,
 Res a te gestas dicet? quando ignifer imber
 Faucibus evomit ferri provolvit in auram
 Flammās, flammarūque globos, tu scandere primus
Redani aggredieris muros; tu, sanguine sparso,
 Inter saxa cadis lethali vulnere casus.
 Te multi aetatis meminerunt flore vigentem
 Tempore quo magis apta toga est quān pluma vel ensis.
 Nec tunc viginti ante annis et quinque putabant
 Vera tui exemplo fati fore verba poetæ:
 "Dulce et decorum est pro patria mori."

Nec quisquam dubitet quanti te fecerit *Ingliš*
 Quī modo decessit vita defendens alumnus,
 Atque tuum ex opibus partem donavit ad usum,
 Qua duce Te juvenem, florere scientia possit.
 Hoc debes aeo venienti tradere nomen
 Duceat ut exemplum plures ad tale sequendum.
 Illum desierunt vixdum plorare sodales,
 Quum pede mors rigido pulsavit ad ostia *fratris*
 Abripiens subito matris et conjuge cara.
 Ingenio placido vultuque et more benigno
 Præditus hic facile sibi conciliavit amicos
 Dum juvenis, gremioque tuo nutritus in almo.
 Miles cum subiit longinqua pericula belli
 Urbis et obsidione diu vexatus ab hoste
 Multa tulit fecitque aeo memoranda futuro,
 Laude domi, et magno simul est cumulatus honore.
 Et non fama silet quān se sua fortiter *uxor*
 Gessit, opemque viro dedit in certamine saevo,
 Quum Mars horrendus graderetur ubique per urbem
 Igne, cruore, furore et caede loca omnia complens.